

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 294

Częstochowa, niedziela poniedziałek 15 16 grudnia 1946 r.

Rok II.

Odniesienie racji stanu nie zaprzeczamy

Wyborów styczniowych nie należy rozpatrywać jedynie pod kątem naszej polityki wewnętrznej. W wojennym układzie stosunków politycznych na świecie i u nas w kraju, będą one również miały wpływ na naszą politykę zagraniczną i na naszą pozycję międzynarodową. Ten, kto przystępowałby do aktu wyborczego jedynie jako do aktu politycznego wewnątrz - krajowego, popełniłby błąd. Wyborca w dniu 19 stycznia roku przyszłego musi pamiętać, że jego głos będzie miał wpływ na ustalenie się ostatecznej polskiej racji stanu, na naszą politykę międzynarodową.

Choć bowiem jawna opozycja ukrywa wstydliwie swoje istotne intencje w odniesieniu do zagadnień polityki zagranicznej, to stojąca poza nią reakcja co chwila domaskuje stanowiska opozycji. Wyrażnie bowiem dąży do zrozumienia o co jej w tej dziedzinie chodzi i co łącznie z jawną opozycją reprezentuje.

Musimy sobie uprzytomnić przed wypełnieniem obowiązku wyborczego, jakie tendencje w polityce zagranicznej zamierza reprezentować opozycja wsparta przez całą chłopską reakcję. Do jakich politycznych koncepcji nawiązuje i jaką rację stanu propaguje?

Aby na to pytanie odpowiedzieć, musimy odbyć krótką podróż w czasie — po historii naszego narodu!

W czasie niewoli postępowe światło umysły sędziły, że naród nauczony straszliwym doświadczeniem wytworzył odrębny własny świat racji stanu, że odrzucił zupełnie tradycje egoistycznych koncepcji arystokratyczno-szlacheckich, że przeprowadzawszy obiektywną rewizję swojej historii, odrzucił wszelkie mrzonki mocarstwowe, że obliczwszy realnie swoje siły, rozpocznie politykę własnych sił i sił swoich sąsiadów politykę, zabezpieczającą byt narodu i jego wolność państwową.

Okazało się jednak, że naród nasz nie przeprowadził dostatecznie gruntownej rewizji swojej przeszłości historycznej, że z tej historii wziął tylko jej stronę romantyczną, wzię szarych husarskich pod Wiedniem, Chocimem i Cecora, że unosiła go baśniowa strona, jak gdyby strona widowiskowa tego tragicznego teatru, jaki stanowiła historia polskich pomyłek dziejowych. Na skutek tego w pierwszym okresie niepodległości fantazja epigonów szła chętnie w przelotną stronę marzenia mi reakcjonistów o utraconych latyfundiach na Wschodzie znowu doprowadziła do katastrofalnej polityki wyprawy na Kijów, wrogich stosunków ze Związkiem Radzieckim, zaprzeczania jedynie słusznej polityki niestanowiącej czynności wobec Niemiec w zgodzie i w pełnym politycznym porozumieniu z narodami słowiańskimi. Choć wobec szybkiego odradzenia się militarzemu pruskiego po pierwszej wojnie światowej jasnym się stawało, że Polska nie może sobie ponownie pozwolić na politykę awantur na Wschodzie, zawróciliśmy pod sztandarami pilsudczyzny do polityki magnaterii kresowej. Kosztowało nas to ponowną utratę niepodległości i lata okupacji niemieckiej. Dopiero po tych straszliwych doświadczeniach zrozumieliśmy dokładnie, że naród jak i pojedynczy człowiek musi żyć w myśl ludowego przysłowia „w dół stawu grobla” i że ta „grobla” stanowi dla narodu jego realistyczną, a rzeczowistego stanu rzeczy w stosunkach międzynarodowych z doświadczeń przeszłości wyprowadzona — racja stanu!

Okazało się, że polską rację stanu rozumieł nasi pierwsi Piastowie, którzy w dziedzictwie pozostawili narodowi zapomniany testament zgody z pobratymcami słowiańskimi i łącznej, wspólnej z nimi walki z żywiołem niemieckim o każdą piędź polskiej ziemi nad Odrą i Nisą.

Polski obóz demokratyczny, spadkobierca dorobku ideologicznego i politycznego i najświetlejszych umysłów ubiegłego stulecia, które jasno określiły już wtedy przyczyny zguby pierwszej Rzeczypospolitej, taką właśnie rację stanu reprezentuje i utrwała w życiu naszego kraju.

Doskonałe wyniki obrad Wielkiej Czwórki

NOWY JORK (PAP) — Na ostatnim posiedzeniu Rady Ministrów Spraw Zagranicznych postanowiono, iż do Triestu uda się komisja, złożona z rzeczoznawców finansowych w celu zbadania potrzeb gospodarczych wolnego okręgu. **Ministrowie uchwaliли również, że traktaty pokojowe z Włochami, Rumunią, Bułgarią i Finlandią będą podpisane 19-go lutego w Paryżu najpierw przez zastępców ministrów Wielkiej Czwórki, potem przez samych**

ministrów. W związku z tą ostatnią sprawą minister Molotow złożył krótkie oświadczenie, w którym wyraził zdziwienie delegacji radzieckiej, iż prasa amerykańska jest tak jednostronnie informowana o przebiegu obrad Rady Ministrów Spraw Zagranicznych. Zanim delegacja radziecka miała czas wyrazić swój ostatni pogląd na sprawę wyznaczenia zastępców dla opracowania traktatów, prasa amerykańska już komentowała w sposób nieprzychylny

ustosunkowanie się Związku Radzieckiego. Byłoby pożądanym, powiedział minister Molotow, aby prasa zajmowała bardziej obiektywne stanowisko.

Następne posiedzenie Rady Ministrów poświęcone będzie sprawozdaniu o działalności Rady Bezpieczeństwa od początku jej istnienia.

NOWY JORK (PAP) — Na konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych szybko ogłoszono porozumienie w sprawie klauzul

traktatu włoskiego, dotyczących lotnictwa cywilnego. Na dwóch kolejnych posiedzeniach Rady Ministrów Spraw Zagranicznych sprawa ta wywołała dłuższą dyskusję. **Minister Molotow zgodził się na udzielenie samolotom handlowym praw lądowania na wolnym obszarze Triestu dla zapobieżenia się w materiały pędne.** **Ministrowie postanowili, że klauzule w traktatach dla Finlandii i państw bałkańskich, dotyczące zażycia sporów gospodarczych, zostaną zmienione na wzór traktatu włoskiego. Uchwalono ponadto, że prawa własności mieszkań w Triestu, opiewających za Włochami lub Jugosławią, będą uszanowane.**

NOWY JORK (PAP) — W ubiegłym tygodniu na ostatnim posiedzeniu Rady Ministrów Spraw Zagranicznych ministrowie Wielkiej Czwórki wyrazili zadowolenie z powodu doskonałych rezultatów, osiągniętych podczas obrad, które doprowadziły do uzgodnienia wszelkich zagadnień — związanych z traktatami pokojowymi z 5 wasalami osi. Wyrażono nadzieję, że podczas następnej konferencji, która rozpocznie się 10-go marca 1947 r. w Moskwie, będzie osiągnięte porozumienie w sprawie najważniejszej, a mianowicie traktatu pokojowego z Niemcami.

Ambasador brytyjski opuszcza Hiszpanię

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — Jak donosi korespondent dyplomatyczny **ambasador brytyjski w Hiszpanii opuszcza Madryt w związku z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego ONZ, zatwierdzającą członkostwo Organizacji wzywające przed stawicieli, akredytowanych przy rządzie gen. Franco.**

W czasie wczorajszych dyskusji, poprzedzających uchwalenie rezolucji, mającej na celu likwidację reżimu gen. Franco w Hiszpanii, przedstawiciele Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii: sen. Connely i sir Hartley Shawcross, którzy początkowo wyrażali wątpliwość, czy zalecenie Rady Bezpieczeństwa podjęcia dalszych kroków zmierzających do realizacji rezolucji jest racjonalne, następnie odstąpili od tego stanowiska i w głosowaniu opowiedzieli się za całością rezolucji. Za rezolucją, no stwierdzeniu, że nie jest ona dostateczna, głosowali również przedstawiciele ZSRR i Francji. Delegat ZSRR Gromyko oświadczył, że rezolucja obejmuje minimum środków pozostających w kompetencji ONZ do wystąpienia przeciw rządowi, który spr-

wuje władzę w sposób, sprzeciwiający się zasadom demokratycznym i to tak drastycznie, jak to ma miejsce w Hiszpanii.

Delegat Polski, ambasador Oskar Lange, przemawiając po głosowaniu, powiedział, że było ono wielkim tryumfem ONZ. Ze specjalnym zadowoleniem delegat polski podkreślił fakt, że mocarstwa anglosaskie, które początkowo ustosunkowywały się z dużą rezerwą do inicjatywy Polski w kierunku likwidacji reżimu gen. Franco, ostatecznie opowiedziały

się za przegłosowaną rezolucją. ONZ, przychylając się do wniosku Polski, dała dowód, że poważnie traktuje przedstawioną w nim sprawę i że jest zdolna do powzięcia zdecydowanej akcji w duchu idei i zasad, wyrażonych w Karcie Narodów Zjednoczonych.

Uchwała Zgromadzenia Ogólnego ONZ będzie teraz rozpatrywana przez poszczególne rządy, gdyż ONZ powzięła ją w formie zalecenia i rzeczą danego rządu będzie zastosowanie się do niej lub nie.

Anglicy odpowiadają za wojnę domową w Grecji

NOWY JORK (PAP) — Rada Bezpieczeństwa postanowiła jednomyślnie zalecić Generalnemu Zgromadzeniu przyjąć Syjamu do ONZ. Następnie zaproszono do stołu obrad przedstawicieli Grecji, Bułgarii, Albanii i Jugosławii oraz rozpoczęła się debata nad skargą rządu greckiego. —

obecnej wyraźnie zapominają o żywotnych interesach naszego narodu, nastawiając ucha na szent niemieckich żądań rewizjonistycznych. Gdyby więc opozycja zdołała uzyskać władzę w Polsce wesłilibyśmy ponownie na drogę awanturniczej polityki zagranicznej, która goniec za złudnymi mirażami przeszłości, ponownie doprowadziłaby nas do całkowitej katastrofy. Sukces opozycji byłby równoznaczny z ponownym wyrzuceniem się przez naród odnalezionej po wielowiekowych tragediach realnej racji stanu. Instynkt samobrony narodu — tym razem jednak nie może zawieść.

Naród nasz wyborami styczniowymi musi aprobować linię polityki zagranicznej, reprezentowanej przez rząd i obóz demokratyczny. Jest to bowiem linia zdrowego rozsądku, i trzeźwej rzeczywistości, brak czego zarzucano nam zawsze ze wszystkich stron. Właśnie te zarzuty wyrzuciły nam w świecie całym opinie dobrych żołnierzy, ale kiepskich polityków, budziły nieufność do nas przede wszystkim u tych narodów, na które — o ironio — tak bardzo liczy nasza opozycja.

W wyborach styczniowych zwyciężyć musi więc obóz demokratyczny, ponieważ jego zwycięstwo jest równoznaczne z utrwaleniem naszej pozycji międzynarodowej w oparciu o realistyczną rację stanu Polski Piastowej.

W imieniu Grecji przemawiał premier Tsaldaris. Oświadczył on, że Grecja znajduje się w stanie wojny bez wypowiedzenia. Wśród Narodów Zjednoczonych jedynie Grecja nadal cierpi i krwawi. — W Macedonii w ciągu ostatnich 2-ech miesięcy poległo w walkach z powstańcami kilkadziesiąt żołnierzy i policjantów. Tsaldaris powtórzył znane oskarżenie, że akcja powstańcza rozwija się rzekomo dzięki pomocy państw obcych. Akcję tę Tsaldaris nazwał agresją przeciwko Grecji. Dalej Tsaldaris wywodzi, że prowadzona przeciwko Grecji wojna bez wypowiedzenia ma dwa oblicza: 1) intensywna propaganda za przyłączeniem Macedonii do Jugosławii, 2) czynna pomoc powstańcom, którzy — jak twierdzi Tsaldaris wbrew kategorycznym zaprzeczeniom ze strony oskarżonych państw — posługują się terytorium Jugosławii, Albanii i Bułgarii jako bazą operacyjną do napaści na terytorium greckie. Po przytoczeniu szeregu szczegółów, dotyczących napaści powstańców na wieś grecką. — Tsaldaris oświadcza, że dalsze trwanie tej sytuacji podważa elementarne zasady współpracy międzynarodowej i stwarza zagrożenie dalszych konfliktów, które mogą zagrażać pokojowi.

Delegaci państw oskarżonych przez Tsaldarisa słuchają z uwagą premiera greckiego. Gdy ten ostatni zakończył swą mowę, za-

brał głos ambasador Jugosławii w Waszyngtonie Kasanowicz i oświadczył: **Naszym zdaniem wojna domowa w Grecji wywołana została faktem, iż obecny reżim w tym kraju nie jest wyrazem woli narodu greckiego. Reżim ten nie mógłby się utrzymać bez sztucznej pomocy z zewnątrz.** **Revolucja demokratyczna została zahamowana siłą, w szczególności wobec tego, że w Grecji stacjonują wojska obce. Przytaczając różne doniesienia prasowe, Kasanowicz zbijał zarówno te doniesienia, jak i fakty, przytaczane przez memorial grecki. —** **Kwestionował m. in. autentyczność dostarczonych przez delegację grecką fotografii. W dalszym ciągu delegat Jugosławii oświadczył, że Rada Bezpieczeństwa może przekonać się, iż w samej Grecji istnieją przyczyny, powodujące zamieszki, które zagrażają pokojowi. Sytuacja jest tym poważniejsza, że Wielka Brytania, popierając Tsaldarisa i nadal utrzymując wojska w Grecji, jest za nią wspólnie odpowiedzialna. —** **Obecność wojsk brytyjskich, które sztucznie podtrzymują obecny słaby reżim, nie pozwala narodowi greckiemu na wyrażenie swej istotnej woli.**

Następnie Rada Bezpieczeństwa odrzuciła swe obrady do poniedziałku. Na posiedzeniu poniedziałkowym złożyła deklarację przedstawiciele Albanii i Bułgarii.

Blum konferuje z przywódcami partji

LONDYN (BBC) (obsł. wł.) — Leon Blum natychmiast po wybraniu go przez zgromadzenie narodowe premierem Francji rozpoczął starania w kierunku utworzenia nowego rządu, przeprowadzając w dniu wczorajszym cały szereg rozmów z przedstawi-

cielami najpoważniejszych ugrupowań politycznych. Nowy premier konferował z przedstawicielami komunistów Thorezem i Duclos, z radykałem Herrietem oraz z przedstawicielami postępowych katolików Schumanem i Lecocqrem. Konferencje trwają.

